

Однак, інвестиційний клімат України характеризується своєю загальною економічною нестабільністю внаслідок недосконалості державного регулювання, господарського законодавства, нерозвиненості ринкової інфраструктури, зокрема банківської системи та браку фінансових ресурсів. Це є одним з визначальних факторів проблем в отриманні кредитів та високих відсотків за ними.

Причиною цього є незадовільні умови ведення бізнесу. Україна займає 76 місце в рейтингу легкості ведення бізнесу, що є відносно низьким показником порівняно з країнами-сусідами (Польща – 27 місце, Білорусь – 38 місце, Молдова – 44 місце). [2].

Це значно перешкоджає реалізації економічно ефективних інвестиційних проектів. Але українська економіка знаходиться на шляху до повної реалізації свого потенціалу, та однією з необхідних передумов стимулювання цього процесу є професійна організація планування та здійснення інвестиційних проектів.

Задля покращення інвестиційного клімату країни необхідновжити заходи реформування системи регулювання бізнесу (надходження прямих іноземних інвестицій в Україну за останні 4 роки знизилося на 3 146,6 млн. \$). Не менш важливим фактором є залучення інвестицій в банківську сферу.

Література:

1. *Ланченко Є.О. Аналіз інвестиційних процесів і зайнятості в аграрному секторі економіки / Економіка АПК. – 2010, №6, 81-86.*
2. *Интернет-ресурс: <http://russian.doingbusiness.org>*

Н.В. Шпирко

Науковий керівник - к.е.н., О.О. Корчинська

МАЙНОВІ НАСЛІДКИ ЛІКВІДАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Всі ми знаємо, що підприємництво виконує особливу функцію в економіці і народному господарстві, змістова сутність якої зводиться до оновлення економічної системи, створення інноваційного середовища. Підприємства створюються, функціонують і ліквідуються. Це – нормальний і закономірний процес ринкової економіки [1]. Ліквідація підприємства – це припинення діяльності юридичної особи без правонаступництва, тобто без передачі прав і обов'язків до інших осіб. Юридична особа ліквідується: 1) за рішенням її учасників або органу юридичної особи, уповноваженого на це установчими документами, в тому числі у зв'язку із закінченням строку, на який було створено юридичну особу, досягненням мети, для якої її створено, а також в інших випадках, передбачених установчими документами; 2) за рішенням суду про ліквідацію юридичної особи через допущені

при її створенні порушення, які не можна усунути, за позовом учасника юридичної особи або відповідного органу державної влади [2].

Актуальність теми полягає в тому, що в умовах розвитку ринкової економіки та динамічного розвитку вітчизняного законодавства особливо актуальним є дослідження правового регулювання ліквідації підприємств, а саме їх майнові наслідки, оскільки це несе за собою втрату великих коштів як для підприємця, так і для держави. Виходячи з тематики ліквідації підприємства, важливим аспектом для нас є її майнові наслідки. Але спершу визначимо, які ж причини ведуть до цього. Причини ліквідації підприємств та організацій можуть бути різними. Головними є такі: 1) вартість майна боржника продовжує знецінюватися, і бракує будь-якої можливості и відновлення; 2) жодна юридична чи фізична особа не звернулася до відповідного органу із заявою про проведення рест-руктуризації або санації боржника; 3) жодний з поданих реструктуризаційних чи санаційних планів не було схвалено кредиторами; 4) запропонований план виходу підприємства (організації) з кризового стану з тих чи тих причин неможливо реалізувати. На думку провідного американського оцінювача Ш. Пратта, ліквідаційна вартість — це чиста грошова сума, яку власники (власник) підприємства можуть одержати за ліквідації підприємства і окремого розпродажу його активів.

Для визначення ліквідаційної вартості активів використовуються дані балансу підприємства, розраховується ринкова вартість земельних ділянок, вартість інших активів за різними методами оцінки (акмуляції активів, порівняльним або ринковим, дохідним). Наслідки ліквідації та форми реалізації майна, а саме у разі банкрутства. Визнання в установленому порядку боржника банкрутом має певні юридичні наслідки:

- § по-перше, припиняється підприємницька діяльність такого боржника (підприємства, організації);
- § по-друге, до ліквідаційної комісії переходить право розпорядження майном банкрута і всі його майнові права та обов'язки;
- § по-третє, вважаються такими, що минули, строки всіх борго-вих зобов'язань банкрута;
- § по-четверте, припиняється нарахування пені й відсотків на всі види заборгованості підприємства-банкрута (організації).

Рішення про продаж майна банкрута за погодженням зі зборами (комітетом) кредиторів приймає ліквідаційна комісія, яка визначає порядок продажу названого майна (склад, умови і строки придбання майна). Усі форми продажу майна банкрута оформляються договорами купівлі-продажу, який укладається між ліквідаційною комісією від імені підприємства-банкрута та покупцем [3]. Для того, щоб глибше зрозуміти суть питання ліквідації підприємства, важливо дослідити питання щодо банкрутства, законодавчі підстави для ліквідації підприємства, види ліквідації, майнові та немайнові наслідки ліквідації. Отже, виходячи з теми дослідження, можна зробити висновок, що ліквідація підприємства несе за собою

важливі аспекти, що несуть у собі майнові наслідки, що є важливими при ліквідації для юридичної особи. Адже дотримавшись всіх законодавчих підстав ліквідації можна уникнути великих втрат, а також мати змогу до створення нового підприємства чи відновлення/розширення існуючого. Найважливішим є те, щоб були дотриманні всі норми та правила ліквідації, тоді всі збитки та втрати будуть мінімізовані.

Література:

1. *Кравченко А. В. Проблемні питання ліквідації підприємств відповідно до господарського законодавства України – Режим доступу: <http://pravoznavec.com.ua/period/article>*
2. *Цивільний кодекс України: Ліквідація юридичної особи – Електронний ресурс – <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show>*
3. *Економіка підприємства: Підручник / За ред. С.Ф. Покропивного. – К.: КНЕУ, 2001. – 528 с.*

Юрків Олег

Науковий керівник: асист. Дзюрах Ю.М..

ПРАВОВИЙ СТАТУС ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ УКРАЇНИ

Після проголошення незалежності нашої держави у 1991р.почались з'являтися політичні партії, тому 5 квітня 2001р. в чинність вступив закон про «Правовий статус політичних партій України». Даний закон визначає політичну партію, як зареєстроване, добровільне об'єднання громадян, прихильників певної загальнонаціональної програми суспільного розвитку, що має за мету формування і вираження політичної думки громадян.

Партія – це слово латинського походження (partio – ділю, розділяю, тобто це група людей , об'єднаних спільною ідеєю, інтересами для виконання поставлених перед собою задач)

Регулювання правового статусу політичних партій, громадських об'єднань має два рівні — конституційний і поточний. До першого належить Конституція України, до другого — Закони України «Про політичні партії в Україні», «Про вибори народних депутатів України», «Про вибори Президента України», «Про вибори депутатів Верховної ради місцевих рад та сільських селищних, міських голів» тощо.

Водночас, партії мають свій статут, який визначає передусім норми внутрішньопартійної демократії. У партійному статуті регламентується назва політичної партії, перелік статутних органів, порядок їх утворення, їхні повноваження й терміни цих повноважень, порядок вступу до політичної партії, зупинення й призупинення членства в ній, права й обов'язки членів політичної партії, порядок створення, загальна структура й повнова-